

POSTANOWIENIE

Dnia 13 maja 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Andrzej Stęпка

SSN Dariusz Świecki

Protokolant Anna Korzeniecka-Plewka

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Zdzisława Brodzisza
w sprawie K. K.

skazanego z art. 280 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 13 maja 2015 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego, na niekorzyść skazanego,
od postanowienia Sądu Rejonowego w L.

z dnia 26 listopada 2014 r.,

**uchyla zaskarżone postanowienie i sprawę przekazuje Sądowi
Rejonowemu w L. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w L. wyrokiem z dnia 12 września 2002 r., uznał K. K. za winnego popełnienia czynu z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 3 lat pozbawienia wolności, a na mocy art. 33 § 2 k.k. grzywnę w wysokości 50 stawek dziennych po 20 złotych. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu okres od 21 stycznia 2002 r. do 12 września 2002 r.

Sąd Okręgowy w L., po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonego, wyrokiem z dnia 15 października 2003 r., utrzymał w mocy zaskarżony wyrok

uznając apelację za oczywiście bezzasadną. Sąd odwoławczy zaliczył oskarżonemu dodatkowo na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres od 12 września 2002 r. do 3 października 2002 r.

Odbywanie kary 3 lat pozbawienia wolności skazany rozpoczął w dniu 20 sierpnia 2010 r., a od dnia 8 maja 2012 r. korzystał on z przerwy w odbywaniu kary, która została mu udzielona z uwagi na stan zdrowia. Następnie, w dniu 19 września 2012 r. Sąd Okręgowy w L. warunkowo zwolnił K. K. z odbywania reszty kary pozbawienia wolności, wyznaczając okres próby do dnia 19 września 2014 r. Wobec popełnienia przez skazanego w okresie próby umyślnego przestępstwa, za które został on skazany na karę pozbawienia wolności, postanowieniem z dnia 16 września 2013 r. zostało odwołane udzielone mu warunkowe zwolnienie. Uwzględniając jednak wniosek skazanego, motywowany złym stanem zdrowia, Sąd Rejonowy w L., postanowieniem z dnia 20 listopada 2013 r. odroczył K. K. wykonanie kary 3 lat pozbawienia wolności na okres 6 miesięcy, tj. do dnia 20 maja 2014 r., a następnie postanowieniem z dnia 25 czerwca 2014 r. odroczył jej wykonanie na dalsze 6 miesięcy, tj. do dnia 20 listopada 2014 r.

W dniu 10 października 2014 r. do Sądu Rejonowego w L. wpłynął wniosek obrońcy skazanego o warunkowe zawieszenie skazanemu, na podstawie art. 152 k.k.w. w zw. z art. 69 k.k., wykonania kary pozbawienia wolności, pozostałej mu do odbycia na skutek odwołania warunkowego przedterminowego zwolnienia w wymiarze 6 miesięcy pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 4 lata.

Sąd Rejonowy w L., po rozpoznaniu tego wniosku, postanowieniem z dnia 26 listopada 2014 r. na podstawie art. 152 k.k.w., art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. i art. 73 § 1 k.k., warunkowo zawiesił wobec K. K. wykonanie kary 3 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w L. z dnia 12 września 2002 r., na okres 5 lat próby, oddając go w tym okresie pod dozór kuratora.

Postanowienie to nie zostało zaskarżone przez strony i uprawomocniło się bez postępowania odwoławczego.

Kasację od prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego w L. z dnia 26 listopada 2014 r., wniósł Prokurator Generalny. Zaskarżając powyższe postanowienie w całości na niekorzyść K. K., zarzucił mu:

„rażące i mające istotny wpływ na treść postanowienia naruszenie prawa karnego wykonawczego, tj. art. 152 § 1 k.k.w., polegające na warunkowym zawieszeniu w stosunku do K. K. kary 3 lat pozbawienia wolności orzeczonej prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w L. z dnia 12 września 2002 r., podczas gdy wymieniony przepis art 152 § 1 k.k.w. dopuszcza warunkowe zawieszenie odroczonej kary pozbawienia wolności na zasadach określonych w art. 69-75 Kodeksu karnego jedynie w wymiarze nie przekraczającym 2 lat”.

Podnosząc taki zarzut, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w L. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja Prokuratora Generalnego wniesiona na niekorzyść skazanego K. K. jest zasadna i mogła zostać uwzględniona wobec dotrzymania terminu z art. 524 § 3 k.p.k.

Zaskarżone postanowienie zostało niewątpliwie wydane z rażącym i mającym oczywisty wpływ na jego treść naruszeniem art. 152 § 1 k.k.w. Przepis ten przewiduje możliwość warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności w postępowaniu wykonawczym, jeżeli wymiar tej kary nie przekracza 2 lat, a okres odroczenia wynosił co najmniej rok. Podkreślić należy, że w art. 152 § 1 k.k.w. chodzi o karę orzeczoną w wymiarze nieprzekraczającym 2 lat, a nie o część kary podlegającej wykonaniu, która pozostała do odbycia np. po zaliczeniu na poczet kary tymczasowego aresztowania, darowania części kary, jej złagodzeniu czy, tak jak w niniejszej sprawie, w przypadku odwołania warunkowego przedterminowego zwolnienia (por. Kodeks karny wykonawczy. Komentarz. Kazimierz Postulski, Warszawa 2014, s. 732).

Sąd Rejonowy w L., zawieszając K. K. wykonanie kary orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w L. z dnia 12 września 2002 r. w wymiarze 3 lat pozbawienia wolności na okres 5 lat próby, postąpił wbrew treści art. 152 § 1 k.k.w. Konieczne więc było uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy temu Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania, celem wydania orzeczenia zgodnego z obowiązującymi przepisami.

Mając to wszystko na uwadze Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

postanowienia.